

Historieglimt 173

Åse Wentzel fra Lademoen

Åse Wentzel var en av Norges mest kjente og elskede sangerinner med populære sanger fra 1950-årene og i mange tiår fremover. Hun ble født 2. januar 1924 som den yngste av tre søsken. Hun ble døpt i Lademoen kirke 21. april 1924. Dåpen er innført slik: «1924 nummer 33, født 2/1 og døpt 21/4, Aase Karola med foreldre motormaskinist Henry Selmer Helmersen og hustru Magnhild Helmersen, født Sørum». Faren hennes levde fra 1895 til 1932 og moren fra 1898 til 1945. Faddere var to vennepar, Murhaandtlanger Alfred Aas og hustru Dagmar og Rørlægger Johan Herje og hustru Alvilde. Ved dåpen er familiens adresse oppført som Kirkegata 49, men hun skal ha blitt født i Kirkegata 3. Snart skulle de flytte til Biskop Darres gate 4 på Nerlamon. Familien til Hjalmar Andersen (Hjallis) bodde i samme hus. Folk flyttet mye på Lademoen. Det er fortalt at kunne en spare et par kroner i husleie på et annet husvære, ja, da flyttet en. Åses mor var mye syk og i 1928 måtte søskenflokket flytte til fosterforeldre på gården Salberg i Frol, i nåværende Levanger kommune. Med en syk mor og med mye flytting sier det seg selv at barndommen kunne vært lykkeligere.

På Salberg ble den eldre søsteren en reservemor for fire år gamle Åse. Barna måtte tidlig arbeide på gården. Åse fortalte senere at hun ofte sang under arbeidet i fjøset og at kyrne likte det. På skolen tok læreren mest hensyn til elevene fra velstående hjem, men i sangtimene var Åse populær hos ham. Hun ble på Salberg til konfirmasjonen og flyttet så tilbake til hjembyen. Åse regnet seg alltid som ekte trønder, noe hun jo var. Under krigen, i 1943, giftet Åse seg 19 år gammel med Odd Wentzel-Larsen (23/9-1919-26/7-1988). Han var fra Raufoss. Han var en habil musiker på fiolin og trompet og spilte på utgivelser helt fra 1940. De var blitt kjent da Odd hadde spilleoppdrag i Trondhjem. Han ledet orkesteret ved Theatercaféen i byen og spilte i Sunda Wentzel Swing Band. De flyttet til Oslo der han utdannet seg til kapellmester. Hun brukte lenge Wentzel-Larsen som etternavn, men etter hvert falt Larsen bort og hennes kunstnernavn ble Åse Wentzel. De var gift til 1960 og fikk datteren Magni Wentzel, den kjente jazzsangerinnen, som begynte å synge 12 år gammel.

I Oslo ble Odd engasjert av Einar Rose til Karl Westbys orkester på Rosekjelleren. Fra 1950 til 1960 var han 2. fiolinist i Oslo filharmoniske orkester og deretter til pensjonsalderen i 1984 var han 1. fiolinist i Kringkastningsorkesteret. Åse ble også engasjert av Einar Rose. Han hadde en egen evne til å oppdage talenter. Hun sang i Rosekjelleren 1946-1953. Det var innledningen til en lang sangkarriere der hun fremførte en rekke slagere som ble folkeeie. Fra 1952 til 1962 sang hun i jazzgruppen Spotlights ved hotell Viking i Oslo. Selv sa hun senere at det kanskje var hennes lykkeligste tid som sangerinne. Hun var en populær gjest i radioprogrammer slik som i

programmene «Ønskebrønnen» og «Husker du?». Hennes sanger var ofte ønsket i «Ønskekonserten». I disse årene hadde radiosangen en glanstid.

Den eldre generasjon nikker gjenkjennende til mange av Åse Wentzels sanger. Derfor skal titlene på noen av dem bli nevnt. Det lar seg ikke gjøre å nevne alle. «Lille frøken Paris» kom i 1946 og «Jeg har forelsket meg» i 1950. «Et lite kyss i porten» og «Domino» fra 1951. I 1952 begynte hun å synge både «Når får jeg se deg igjen?» og «Når solen går ned». I 1953 kom «Du, du, du» som var en vise fra Moulin Rouge og «Vaya con dios». Året etter kom både «Bella bimbo» og «Favnen breddfull av solskinn». I 1958 kom «Tulipaner fra Amsterdam» og i 1964 sangen «Vil du tørke mine tårer». Hennes popularitet var på topp i 1950- og 1960-årene med toppslagere som «Midnattstango» fra 1963 og som «Et brev med tre kjærlige ord». Likevel fortsatte hennes karriere fortsatte lenge etter den tiden.

Åse Wentzel gledet sitt publikum gjennom hele seksti år. I den siste delen av karrieren fikk hun statsstipend for å fortsette. I mange år fartet hun for Rikskonsertene over hele landet og sang ikke minst ved institusjoner som aldershjem og i pensjonistforeninger. I perioden fra 1949 til 1962 gav hun ut nær ett hundre plater. For å markere hennes 80-årsdag kom samleplaten «Syng og le – de beste fra Åse Wentzel» i 2004. Hun ble 85 år. På nettet kan vi idag finne mange av henne sanger. Som eksempel kan nevnes «Midnattstango» sammen med Jan Høiland og «Glade melodier» sammen med Gunnar Pedersen og Børt Erik Thoresen. Av andre slagere kan nevnes «Glemmer du», «Alle går rundt å forelsker seg» og «Jeg blir så glad når solen skinner». Populariteten til «Midnattstango» var med på å gi Åse tittelen Valsedronningen. Da hun senere ble spurt om hun var særlig glad i tango, svarte hun at hun egentlig ikke var særlig begeistret for tango! Kanskje er det mest sjarmerende på nettet en gjengivelse av «Da Capo» fra 24. mars 1992 der både hun og datteren Magni synger og der Åse Wentzel intervjues av Gunvor Hals og Vidar Lønn-Arnesen. I dette intervjuet forteller Åse at hun står på farten til å besøke Møre og Romsdal med 49 konserter på 18 dager. Da var hun 68 år.